

Előfizetési árak:

Felirat 10. — Ft
Félévre 5. —
Negyedévre 2.50 —
Egy hóra 1. —
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kladóhivatal:

Főpíacz, a város-
házal szomban.

Hirdetések:

Egy hasábos postá-
soronként 5 krajvát
számítanak.

Veszedelemes helyzet.

Debreczen, január 23.

Nagyot változott a helyzet egy hét óta. A szép reményekkel kecsegtető béketárgyalások nem vezettek eddig eredményre, sőt több mint egy jel mutat arra, hogy a szépen megindult tárgyalások teljesen eredménytelenül fognak végződni.

Nem keressük azt, hogy ki lesz az oka a tárgyalások megszakításának. Abból az emelkedett szempontból, amelyből mi szoktuk a fontosabb politikai kérdéseket megvitatni, ez a kérdés teljesen alárendelt jelentőségűnek látszik.

Fontos és minden egyéb kérdést domináló tény az, hogy a hét derekán a tárgyalások olyan stádiumba jutottak, mely csak kevés reményt nyújtott a békés kibontakozásra. Szerencse, hogy tegnap este óta újból javultak a béke-chance-ai s épp ezért hazafias érzelmünk egész hevével, becsületes gondolkodásunk teljes intenzitásával kérve kérjük az alkudozó feleket: ne szakítsák félbe hirtelen az alkudozásokat. Kérésük — kölcsönös engedmények árán — a kibontakozás lehetőségét. Igen, meg kell lenni a békének, mert akármely pártnak is

volna a háborúra szüksége, maga a nemzet perhorreszkálja a harcot.

Ennek a meggyötört, a gazdasági tönk szélén álló nemzetnek békére van szüksége. Bármi nagy is tehát az ellentét az alkudozó felek föltételei között, a kormánynak csak úgy mint a liberális-pártnak és az ellenzéknek tisztában kell lenni azzal, hogy nemcsak a jelennek, de a jövőnek is tartoznak felelőséggel. Ez a jövő pedig, ha a békealkudozások csakugyan sikertelenek maradnának, szomorú perspektívát tár fel előttünk. Késő lesz akkor már a múlt hibáit helyrehozni és kölcsönös rekriminációkkal egymást tenni felelőssé a beállott szomorú állapotokért. A felelősség szempontjából itélve meg a helyzetet és a jövő alakulásait, a pártatlan történetíró kétségtelenül reá fogja bizonyítani az ellenzékre, hogy az obstrukció az oka minden bajnak és bonyodalomnak. Intő szavunkat tehát első sorban az obstruáló ellenzékhez kell, hogy intézzük, köszönettel véve tudomásul, hogy nem utasította vissza daczczal és ridegen a kormány békejavaslatait.

Lehet, sőt valószínű, hogy a kormánypropozíciók minden egyes pontja nem felel meg teljesen az ellenzék várakozásának

és óhajának, de ha az ellenzék meggondolja a maga tarthatatlan helyzetét és ha tekintetbe veszi azokat a súlyos bonyodalmakat, melyek a parlament kényszerült feloszlításából az országra háramolhatnak, be kell látnia, hogy nagyon is érdekében áll a békés kibontakozás, még engedmények árán is, sőt, ha kell, minden áron. Ejtse el tehát az ellenzék a maga követeléseiből mindazokat a pontokat, amelyeknek megvalósítása lehetetlen.

Kétségtelen, hogy a kormánynak a jövőre nézve is és minden eshetőségre megvan a maga czél-tudatos és határozott programja. De azért a jövő esélyeit ki tudná előre megjósolni? Hisz az obstrukció megindulásakor még senki sem sejtette, hogy január végén is — és még ekkor is — az ex-lex állapotban leszünk és hogy a technikai obstrukció a művelt világ gunykaczeját fogja rázudítani a nemzetre.

A békés megoldás keresése annál szükségesebbnek és indokoltabbnak látszik, mivel egyrészt az ellenzék összes árnyalatai biztosítani akarják a végleges kiegyezést, másrészt pedig az ellenzéki harc leszerelésével egy csadásra megszűnnek a jövő iránt táplált aggodalmak. Már pedig ez

TÁRCZA

Örök vágy.

Ha ellobog majd ifju lángom,
Ha majd zokogni sem tudok
S a sok rommá verődött álmon
Dermedten összeroskadok,
Vajjon a nyugvás tompa kinját
Érezni nem lesz oly nehéz?
Vagy vágyón fogom visszasírni
Az örök, kinos szenvedést?

Ha ellobog majd ifju lángom
S örök megnyugvás int felém,
Milyen szellem fog felkeresni
Testemnek porladó helyén? . . .
Az örök vágy lángszellemének
Árnya kísért majd engemet,
Mert, hogy vágy nélkül elhamvadjak,
Érzem, tudom, hogy nem lehet!

Ady Endre.

A gyerek.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti tárczája. —

Írta: Falk Richárd.

A kis szalonban türelmetlenül jár-
kált fel s alá az asszony. Várta annak a
férfinak a levelét, a kit két hosszú év
óta szeretett. És a szerelem e nagy idő

tartama alatt minden ilyen napon,
mikor Delaroc tudatta vele a legközelebbi
találkozás idejét — ilyen a kétségbeesésig
izgatott állapotban várta a kedves izen-
tetét.

Valóban csak ilyen nagy mértékben
ideges asszony lehet hü szerelméhez,
csak az ilyen ragaszkodik a végsőig ahoz
az ideálhoz, a ki nélkül eltöltött pillana-
tok alatt tulerős fantáziával festi meg
maganak az elszakadás lehetetlenségét, a
sötét semmit; a mi azután bekövetkez-
nék, a lehetetlen életet s a jóltevő halált.
Szegény örök boldogtalanságra utalt asz-
szonyok, nektek nem élvezet a szerelem,
hanem kín; nem erény, hanem bűnhö-
dés. A szeretett férfi nem szerelmelek
tárgya, hanem rögeszméje s mindenre
képesek vagytok, bűnre, hazugságra, csak-
hogy megtartsátok magatoknak őt.

Ezek az asszonyok verik le egy jaj-
kiáltással a társadalom támasztotta tör-
vények korlátjait s követelik maguknak
az örök ideált, az örült szerelmet. És
mégis tőlük sem lehet szabad eltiltani a
szerelmet, mert ők is asszonyok.

Lucienne idegesen tépdeste otthon-
kaja hófehér csipkeszéleit.

— Nem jön semmi! Már nem szer-
ret. Vagy valami baj érte. Szakitani
akar . . . Nem ír . . . Vagy ha igen, úgy
utolsó levelét írta számomra, az utolsó
Istenhozzádot. Jaj nekem . . .

És a szomorú gondolatok raja árasz-

totta el a kétségbeesésben szinte eltom-
pult agyát.

Keresett valami megnyugtató vá-
laszt, de a gyorsan váltakozó sötét képek
között nem talált vigasztalást. Az ablak-
hoz ment s letekintett a fénypompában
tündöklő boulevardra, nefelejts-kék sze-
meit a járókelőkre szegezte, mintha kö-
zöttük keresne valakit.

A szép szőke asszony egész testében
remegett; valami végzetést jövendőző bal
sejtelem vett rajta erőt. Nem birta ki
tovább a belső küzdelmet s a chaisel-
longue esett félájultan s úgy pihegett ott,
mint esőtől vert veréb.

A kis szalonra lassankint ráborult a
homály. A selyem butorok, a könyv áll-
vány, a kaktuszok monoton árnyékba
rejtöztek. A zajtalan egyhanguságban
az emáll óra ketyegése jelezte az életet.

Öt órát ütött. A gyötördő asszonyka
erős esengettyű-zajra rezzent fel. Gyorsan
kinyitotta az ajtót s az elő-szobába
sietett. A szobaleány kinyitotta az ajtót,
egy szolga lépett be.

— Pounet asszony . . . szólott sap-
káját levéve.

— Igen — mondá Lucienne s elő-
lépett.

— Walobriaidné asszonytól hoztam
levelet.

— Végre! — suttogá magában Lu-
cienne.

Majd átvéve a levelet, így szólt:

a két szempont olyan fontos, hogy ezekkel szemben minden más kérdésnek háttérbe kell szorulni.

Ohajtjuk tehát, hogy az ellenzék ne tekintse befejezettnek a béke akcióját és ne szakítsa meg idő előtt a folyamatban levő tárgyalásokat. Sokkal nagyobb az elkeseredés, a harag és kölesönös gyűlölség a pártok között, mintsem a béke és nyugalom — a legjobb akarat mellett is — egy csapásra helyreállítható volna. A kedélyeknek előbb le kell csillapodni és a megújítandó tárgyalások folyamán az elmébe mindinkább bele kell vésődni annak a gondolatnak, hogy a békét — *coûté qui coûte* — helyre kell állítani.

A részletkérdésekben lehetnek és lesznek mindenkor nagyobb nézeteltérések, de a főkérdésekre nézve előbb-utóbb kölesönös jó akarattal a kitűzött cél mégis elérhető. S e reményünkről még az esetben sem mondanánk le, ha a tárgyalások egyidőre tényleg megszakíthatnának. A mi késik, az nem mulik. A béke helyreállítása az ország és a korona közös és legfőbb érdeke. Ha harcra kerülne a sor, a mit ne adjon Isten, ott leszünk mi is a szabadelvű táborban; de ma, a midőn még nem tűnt le a remény utolsó csillaga, nyíltan kijelentjük, hogy az ország érdekében rettegünk — nem az ellenzékétől, de magától a háborútól.

Veritas.

— **A békegalambok és a vércse.** Budapesti tudósítónk írja: Beavatott politikai körökben most szájról-szájra száll egy politikai epizód (mert másnak alig nevezhető) a békegalambokról és a vércséről. Mesének azért nem nevezhető, mert megtörtént és való igaz első betűjétől az utolsóig. Történt pedig olyképpen, hogy a békegalambok összeültek tanácskozni. Mikor körül néztek mindenütt galambot láttak és nem vették észre, hogy szép fehér galambruhában egy vércse is közéjük keveredett. Es a vércse olyan ügyesen rejtette el karmait és kampós csőrét, hogy lehetetlen volt fölismerni. Ott settenkedett a galambok között, osztogatta a tanácsot, buzdított tervezgetett, hirdette a békét, mint az egy szép szelid fehér galambhoz illt. Egyszer csak beesteledett, a galambok ismét fészükbe szálltak, hogy másnap folytassák a tanácskozást. Es milyen nagy volt a meglepetés, mikor másnap a tanácskozás helyén ott hevert a fehér galambtollu, az abba bujt vércse pedig kárörvendve keringett a magasban. Más szóval — mint azt fővárosi levelezőnk leghitelesebb információiból távirja — a főrendiházi akcióról immár világosan kitűnt, hogy az ismét Szilágyi Dezső munkája volt. Rövid huszonnégy óra elég volt arra, hogy az akció célját észrevegyék. A főpapi kar és Eszterházy Miklós voltak az elsők, a kik észrevették, hogy őket föl akarják használni. Bizony, bizony, sok galibát okozhat egy vércse, ha a galambok közé keveredik.

A kereskedelmi csarnok.

— Megalakulás. —

Debreczen, január 23.

Debreczen nagyfontosságú intézménnyel szaporodott tegnap. Megalakult a kereskedelmi csarnok. Más nagyobb városban már régebben van a kereskedőknek olyan klubhelyiségük, mely állandó találkozó helyük. E városban, a melynek

olyan régi, jóhírű és kiterjedt kereskedelme van, már régen érzett szükség volt a kereskedelmi csarnok intézménye, melyet sok fáradozás után végre tegnap megalakították az arra illetékes férfiak. A kereskedelmi csarnok helyisége a Hungária-épület első emeletén lesz és május 1-én nyílik meg.

A megalakuló gyűlésről tudósítónk a következőkben számol be:

A gyűlést Mayer Emil nyitotta meg lendületes beszéddel. A jegyzőkönyvet Rcsenfeld Salamon és Freund Jenő dr. hitelesítették. A jegyzőkönyv vezetésére pedig Sorger Józsefet kérték föl.

Főloivasták a végrehajtó bizottság terjedelmes jelentését, amely három főpontból áll:

1. A bérleti szerződésre vonatkozó.
  2. Az alapszabályok bemutatására és készítésére vonatkozó jelentés.
  3. Jegyzőkönyvi köszönet Weisz Lévinek, aki a csarnok létesítése körül fáradozott, továbbá köszönet a kereskedelmi társulatnak a támogatásért.
- Az előterjesztést elfogadták.

Az alapszabályokat tárgyalták ezután. Különösen az I. szakasz idézett elő nagy vitát, de aztán változatlanul elfogadták. Tárgyalták az egyes paragrafusokat és egyes módosításokat. Az egyes paragrafusoknál felszóltak: Lófkovics Márton dr., Bakonyi Samu dr., Altmann Bela dr., Weisz József dr., Freund Jenő dr., Szántó Sámuel dr., Komlóssy Arthur, Gutfreund Samu dr., Kohn Lipót, Zádor Lajos és Glück Géza dr.

A közgyűlés megbizta a választmányt, hogy az alapszabályokat módosítsa és terjessze föl mielőbb a miniszteriumhoz. Következett a választás.

A választási aktus vezetésére megválasztott bizottság a következő: Korelnök: Rozinger Lajos, szavazatszedők voltak: Weisz Sándor és Várad Ignác.

— Választ is vár?

— Nem, — mondta a szolga s köszönés után távozott.

Lucienne Delaroe inasa által, mindig valamelyik előrejelzett barátnője nevében kapta a leveleket, nehogy feltűnő legyen a cselédek előtt.

— Tőle, — suttogá magában, miközben visszatért a szalonba. Türelmetlenül szoritotta kezében a levelet, míg a szobaleány felesavarta a villanyos csillárt.

Reszkető kezekkel tépte fel a borítékot. Gyorsan futotta át a nehezen várt sorokat.

„Imádtott Luciennem!

A férjed mindent tud! Ez a gyalázatos Sebuline, a kit elutasítottál, meglátott, a mint tegnapelőtt lakásomról eltávoztál s ma délután a klubban beugta ezt a férjednek. Pounet itt azonnal felkeresett és kérdőre vont. Nem felelhettem mást, minthogy rendelkezésére állok. Holnap talán már többet írhatok. Légy erős s ne felejtse el, hogy mindig a tied

Charles.

Ui.: Az inast kocsival küldtem, hogy megelőzze férjedet, ki azonnal otthon lesz. Minden pillanatban várlak.

Lucienne elhalványodott s aztán hirtelen pir futotta el arcát.

— Nem félek, erős leszek, mert ő szeret.

S a levelet megcsókolva kebelébe rejté.

Nyugalmat erőltetett magára; lebocsátotta a függönyöket s leült a kis

asztalhoz újságot vett kezébe s úgy tett mintha olvasna. Várta az ítéletet.

Nem kellett sokáig várakoznia. Csengettek. A férje jött, megismerte ruganyos lépéséről. Lucienne alig bírta elfojtani erős szívdobogását, úgy zakatolt az a kis husdarab.

Pounet benyitotta az ajtót; az asszony meg sem mozdult. Pounet óvatosan, vigyázva az asszonyra becsukta az ajtót s a kulcsot zsebébe tette. Erre szokatlan cselekedetre rosszat sejtve fel nézett a sápadt arcú asszony.

— Jó estét, édesem; szólt feléje menve.

— Jó estét, mondta Pounet.

— Honnan jössz kedvesem kérdezte Lucienne erőszakolt mosollyal.

— A szeretődötől! mondta férje a kintől elfolytott hangon.

Az asszony mozdulatlanul nézte a könyező, nagy, atléta embert, ki egy csapással összezúzhatta volna ezt a gyöngye asszonykat. A férfi sirt; az erős, csinos fekete szakálu ember összetörve hullott egy karosszékbe.

Lucienek minden félelme elmúlt. Nem ezt várta ő; a büntető, félelmetes férjet, ki iszonyu számadásra fogja vonni őt, mert megzavarta a házi élet becsületes csendjét. Nehány pillanatnyi csend állott be. A férfi felszárította könyeit s némán bámult maga elé.

— Tehát megcsaltál nyomorult asszony a kit én annyira imádtam, szerettem. Beszélj, az igazságot akarom. Mióta csalsz meg?

— Mióta feleséged vagyok!

— Hallatlan vakmerőség! kiálto tt

fel a férj. Akkor miért lettél a feleségem nyomorult, alávaló!?

— Mert te akartad, én nem. Te azt mondtad, hogy majd megszeretlek én pedig csak őt, csak őt szerettem? szólt tele szenvedéllyel.

— Meg fogom ölni, — rikácsolta a férj.

— Soha! Az lehetetlen, nem akarom, nem engedem. Ugy-e nem ölöd meg orvul . . . .

— Nem, hanem kellő formalitása ennek a párbaj.

Ha ismersz engem tudod, hogy a golyóm nem szokott célt téveszteni. Nem felejtet el mi történt tavaly a belgiumi határon, vagy nem tudod miképen halt meg Truffaille, ki elég vakmerő volt téged szóval meggyalázni?

— Kegyelem! rimázkodott az asszony.

— Soha, kint kinnal, halált halállal fizetek! Mert az én lelkemet megöltétek gyáván, orvul.

Az asszony térdre hullott, kétségbeesésében hosszú szőke haja vállára hullott s úgy esdekelt férje előtt, mint egy észbontó, bűnbánó Magdolna.

— Ha csak valaha szeretnél megbocsátasz neki. En vagyok a bűnös, egyedül én. En kínáltam magam, ő pedig úgy vett, mint minden más nő . . .

— Eh hiába minden! Ő meghal. Te pedig menj, takarodj, nem akarlak látni soha!

A férfi undorral fordult el az asszonytól s izzó homlokát kezeibe rejtve gondolkodott.

A választás eredménye a következő:
Elnök Mayer Emil. Alelnökök Kornhoffer József és Bechert Manó.

Választmányi rendes tagok.

Kereskedők: A Keresk.-Társulat kiküldöttje, Aron Jenő, Biedermann József, Ifj. Csanak József, Falk Lajos, Fleischmann Mór, Fürst Ödön, Geiger Simon, Györfy Aladár, Kardos László, Lukács Armin, Nagy Jakab, Reichmann Armin, Ifj. Schvarz Vilmos, Szabó Kálmán, Szántó Győző, Weisz Lévi, Weisz Sándor. Nem kereskedők: Berger Jenő, Dr. Bakonyi Samu, Király Gyula, Márk Endre, Ormódy Lajos, Rosenfeld Salamon, Rosinger Lajos, Dr. Szántó Sámuel, Tóth István.

Póttagok:

Balkányi Ede, Dr. Freund Jenő, Katz Mihály, Kohn Lipót, Kövy Lajos, László Albert.

A választás után Mayer Emil elnök megköszönte a bizalmat és szép beszéd kíséretében berekesztette a gyűlést.

A zenekedvelők körének második hangversenye.

Debreczen, január 23.

Ünnepe volt tegnap a debreczeni zenekedvelő közönségnek. Egy mestert hallott játszani, egy mestert, kinek esodás teremtő kezére bámulva néz a hallgató, ki rajongó művész lelkének minden gondolatát egy száraz fa segítségével átülteti a közönség lelkébe. Hallgattuk, hallgattuk a mestert visszafojtott lélegzettel, csüggve rajta a művészet szent ihletével s mikor elhangzott a dal, fájva kívántuk, bár örökké tartott volna.

Hubay Jenő hegedűművészt hallottuk tegnap a zenedében. Felsőes technika, mély érzés, remek kivitelű forték, gyöngytiszta flagiolettek, elegáns és köny-

nyed vonókezelés, ez az, amit játékaról mondhatunk. Nagyobb részét saját szerzeményeit játszotta, melyeknek nemesen egyszerű kivitele lebilincselte a közönséget. Tartini nehéz ördög trilláiban ugyan, valószínűleg a mester betegeskedése miatt, a nehéz kivitelű trillák egy kicsike hibát szenvedtek és a diskrétnek éppen nem mondható zongorakiséret rejtetté tette a közönség előtt e darab nehézségeit, de a többi számokban a mester felülmúlta önmagát s valóságos extázisba hozta a közönséget. Zugott, viharzott a taps s a mester nem tudott megszabadulni, csak „ujrak” árán, melyek közt eljátszotta a Cremonai hegedűs solo áriáját is. Szébbnél szebb dolgokat játszott a remek almati hegedűn; Vieuxtemps: Réverie; Hubay: Berceuse, Mazurka a moll; Wieniavski: Souvenir de Moscou; Hubay: Csárdás jelenetek.

Második szereplőként volt szerencsénk látni *Lichtenstein* Dóra urhölgyet, ki remek alt hangjával minden egyes ének-számával tapsokra ragadta a közönséget. Különösen remek volt Merrily régi angol dal, ujrázás nélkül öt sem eresztette el a hálás közönség.

Székely Arnold volt a harmadik szereplő. Egy fiatal zongoraművész, ki érzelmeit fékezni még nem tudja, mit legjobban bizonyít hangverseny darabja, szereti a hatalmas eruptiókat, fenséges hatásos akkadokat, de van szíve s gyönyörűen gyakorlott keze már megmutatja nekünk a művészt, ki tisztultabb izléssel majdnem hódító körutat tehet. Koncert darabjaul. Chopin Nocturnóját és Liszt magyar rap-sódíáját (8.) játszotta. Az igazán élvezetes estéért pedig hálás köszönettel tartozunk a debreczeni zenekedvelők körének.

— Jól van megyek, most, azonnal! Szólt az asszony erejét összeszedve.

— Hová mégy? állotta el utját a férje.

— A szeretőmhöz! mondta büszkén Lucienne s zilált haját gyorsan rendbeszedte.

— Jól van, jól teszed; bucsuzz el tőle. Nem sokáig lesz a tied.

Az asszony fájdalmasan felkaczagott.

— Ki tudja? Két pisztoly lesz s két fleuret, mindegyik találhat. Ó élni fog!

— Annyire szereted ezt az embert! Az asszonymnak felvillantak szemei; minden mi jó, mi szép, kedves, összpontosultak szerelemtől áthatott szavaiban.

— Nagyon szeretem!

A férj megvetőleg vállat vonogatva ment az ablak felé.

Az ajtónál az asszony visszafordult.

— De nem egyedül megyek!

A férje kérdőleg tekintett vissza.

— Viszem magammal a gyermekemet.

A férj mint dühödtt állat rohant feléje s elállotta a hálószobába vezető ajtót, a mely melletti gyerekszobában nyitott ajtó mögött aludt a kicsike.

— Soha! Nem érdemled meg őt, az egyém marad.

Luciennet ez önkívületi állapotba hozta s mint nőtény oroszán felkiáltott.

— El onnan! A gyermek az enyém. Nines jogod hozzá.

— De igen, hiszen a fiam!

Az asszony némán tekintett a törődő emberre.

A férj szakadozottan hörgött fel iszonyu kinjában.

— Mit? Talán az is? .. Szólj, beszélj. A fiam!?

Az asszony fejét rázta s könyei elfojtották hangját, zokogni kezdett.

— Istenem, ilyen gyötrelmem! Hát ez a fiu nem az enyém; nem az én édes fiam? A Delarocé?

— A hogy mondtad...

A férj kidülledt szemekkel nézte az asszonyt, mint a ki valami borzasztót akar elkövetni. Az asszony szinte sajnálattal nézte a vergődő embert.

Az felordított:

— El, innen el...

Felrántotta az ajtót s eltűnt a közeledő éjszakában.

Lucienne fájdalmasan nézett utána, aztán bement a gyerekszobába, kebelére ölelte az ébredező kicsikét, kinek ártatlan szép szemeiből szörnyű vád látszott inteni az asszony felé.

— Nem igaz, esküszöm! — zokogta az asszony. — Csak hazudtam, hogy megmentslek számomra s megtarthassalak; megraboltalak ő érte. Ényivel tartozol nekem kicsikém, ha megraboltam az apádat, add vissza nekem elvesztett, soha sem élvezett boldogságomat. Ugy-e megbocsátasz?

A kicsike olyan kíváncsian nézegette a mamáját, miért sir, mikor Minden olyan szép és fényes. Mikor a villanylámpa úgy tündöklök s Bobó a huszár, meg a falovak olyan egyenesen állanak a szőnyegeden...

Az Emke gyűlése.

Debreczen, január 23.

Az Emke Debreczen városi és hajdumegyei főkegyesülete tegnap tisztújító közgyűlést tartott a városháza nagy tanácstermében gróf *Degenfeld* József főispán elnöklété alatt.

Elnöklő főispán tizenegy órakor nyitotta meg a gyűlést s bejelentette, hogy miután a választmány és tisztikar három évre szóló mandátuma letelt, úgy a tisztikar, mint a választott választmány összes tagjai lemondásukat beadják és mután új választás szükségessége forog fenn, ezt elrendeli.

Miskolczi Jenő szép szavakban emlékezik meg gróf *Degenfeld* József főispánnak az egyesület ügyei körül szerzett érdemeiről s ajánlja, hogy az elnöki teendőket továbbvitelével a következő három évre is egyhangulag ő bizassék meg.

Főispán megköszöni a meleg bizalmat s kijelenti, hogy a hazafias egyesület ügyeinek vezetésére továbbra is készséggel vállalkozik.

Azután egyhangulag megválasztották a tisztikart a következőképen:

Alelnök: *Simonffy* Imre, kir. tanácsos, polgármester és *Karap* Móricz. Titkár: *Márk* Endre. Jegyzők: *Péter* Gábor és *Viczán* István, főispáni titkár. Pénztárnok: *Bészer* Károly. Ellenőr: *Roncsik* Lajos.

Az alapítótágon kívül, kik hivatalból tagjai a választmánynak, husz nő és ötven férfi választott meg választmányi tagul. Helybeli nő választmányi tagok lettek: *Csiffy* Kata, *Berger* Henrikné, *Kaszanyitzky* Endréné, *Dr. Popper* Ajajosné, *Huzly* Lujza, *Joó* Istvánné, *dr. Kola* Jánosné, *Berger* Jenőné, *Varga* Ferenczné, *Losonczy* Álmosné, *Dr. Sárváry* Gyuláné, *Bernáth* Elemérné, *Simonffy* Béláné, *Igyártó* Sándorné, *Dobiecki* Sándorné. Vidékről beválasztottak: *Foghtüj* Jánosné, *Nábráczky* Istvánné, *Szöllősy* Imréné, *Ujváry* Ödönné, *Szikes* Endréné.

Férfi tagok lettek:

Békéssy László, *Szabó* Kálmán, *Csiky* Lajos, *Géressy* Kálmán, *Harmath* Gergely, *Dr. Király* Ferencz, *Kis* Albert, *Komlóssy* Arthur, *Ferenczy* Elek, *Krasznay* Ferencz, *Lengyel* Imre, *Erber* Vilmos, *Fischbein* Ignác, *Dr. Popper* Alajos, *Serly* Ede, *Boeckó* Sámuel, *Steinacker* Sándor, *Dr. Szikszay* Szabó József, *Torday* Gábor, *K. Tóth* Kálmán, *Vecsey* Imre, *Kiss* Áron, *Bekény* Péter, *Debreczeni* Lajos, *Donogán* István, *Mayer* Emil, *Ábrahám* László, *Kernhoffer* József, *Dobiecki* Sándor, *Dózy* Imre, *Fried* Emil, *Komlóssy* Dezső, *Miskolczi* Jenő, *Szentkirályi* Tivadar, *Mihalovits* István, *Czeglédy* Mihály.

Vidékiek.

Dr. Boda Gyula P.-Ladány, *Csohány* László Nánás, *Horváth* Kálmán Kaba, *Nábráczky* István Náádudvar, *Padrah* Sándor Szoboszló, *Paksy* Károly Böszörmény, *Soltész* Farkas Tetétlen, *Zsigmond* S. Szoboszló, *Dávidházy* J. Kaba, *Erős* Lajos, P.-Ladány, *Bogdán* Gábor Földes, *Somossy* Béla Böszörmény, *Ványi* Lajos Földes, *Illyés* Endre B.-Ujváros.

SZINHÁZ.

Színházi műsor:

Hétfőn, január 23-án, („A” bérletben) *Thury* Zoltán színműve a *Katonák*.

Kedden, január 24-én, („B” bérletben) *A baba*, operett.

Szerdán, január 25-én, („C” bérletben) *A makrancos hölgy*, vígjáték.

Csütörtökön, január 26-án („A” bérletben) *A baba*, operett.

Pénteken, január 29-én, („B” bérletben) *Zsidónő*, opera. Ujdonság.

Szombaton, január 28-án, („C” bérletben) *Zsidónő*, opora.

Vasárnap, január 29-én, délután 3 órákor *1848 (Hadak útja)*. Este (bérletszűnetben): *A parasztkisasszony*. Berezik népszínműve.

* **Himfy dalai.** Berezik Árpád történeti vígjátéka szombaton és vasárnap is zsufolt ház előtt került színre. Mindkét estén sűrűn hangzott föl a taps, melylyel a közönség az előadókat szólította a lámpák elé. A társulat ambícióval oldotta meg feladatát, úgy rendezés, mint kiállítás és játék dolgában. Berezik darabja valószínűleg még sok estét át fogja színházba vonzani a közönséget.

* **Hajnali harangszó.** Hevesi József és Kerecsény Vilmos lapunk egykori főmunkatársának népies színműve lesz a Népszín ház legközelebbi eredeti újdonsága. A szerepeket már ki is osztották s a főszerepet, melyben erős drámai motívumok vannak, Blaha Lujza fogja játszani. Nagy szerepet játszik még Gazsi Mariska, Németh, Szabó, Tollagi. A szerzők különös nagy súlyt helyeztek a szcenikai külsőségekre is, melyek a drámai jelenetek hatását vannak hivatva fokozni. A hajnali harangszó zenéjét Barna Izsó, a Népszínház karmestere, állítja össze. Az első előadás február 3-án lesz.

* **A katonák.** Thury Zoltán hatásos darabja a „Katonák” ma ismét színrekerül. A darab iránt általános érdeklődés mutatkozik.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Január 28. Jogász-táncestély „Margit” fürdő disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja „Bika” disztermében.

Január 29. Az Iparos-kör táncvigalma az Arany-Bikában.

Február 1. A Filler-egylet tea-estélye a „Bika” disztermében.

Február 4. A máv. altisztek táncvigalma az új műhelytelep csarnokában.

Február 8. Első magyar asztal-társaság estélye az „Angol-Királynő” helyiségében.

Február 11. Ács-ifjúság dalkörének műkedvelő előadása a „Margit”-fürdő disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a „Bika” disztermében.

Február 25. Az izraelita jótékony nőegylet „debreczeni vásár” mulatsága a „Bika” disztermében.

Legujabb.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

Budapest, január 23. (Érkezett délután 1 órákor.) A képviselőház mai ülése is éppen olyan unalmas volt, mint a technikai obstrukció többi napjain szokott lenni. Az ülés különben egy kegyeletiténnyel kezdődött. Madarász korelnök meleg szavakkal bucsuztatta el az elhunyt Groisz Gusztáv országgyűlési képviselőt, aki kiváló tagja volt a Háznak. — Indítványára a képviselőház a részvétét jegyzőkönyvbe iktatja. Ezt a tényt táviratilag közölték az elhunyt családjával, mely Kolozsvárott lakik. — Azután Ivánka és Farkas képviselők a napirend előtt kívántak felszólalni, melynek engedelmére névszerinti szavazást provokálnak. Előbb azonban a mult ülésről elmaradt indítványokról folyik a szavazás. Az ülésen kevés képviselő van jelen és általános esend uralkodik.

Budapest, január 23. (Érk. d. u. 2 ó.) Délig három névszerinti szavazáson esett át a képviselőház. Amilyen esőndes volt az ülés kezdetén, éppen oly mozgalmas

lett később. A képviselők élénken tárgyalták a kibontakozás lehetőségét. A képviselők nagy része azt hiszi, hogy a kölcsönös felvilágosítások és engedmények után a helyzet szanálható.

Bánffy báró Bécsben.

Budapest, január 23. (Érk. 2 órákor.)

Bánffy báró miniszterelnök tegnap este tíz órákor Bécsbe érkezett, hogy előterjesztést tegyen a Felsőnek.

A miniszterelnök Bécsben.

Budapest, január 23. (Érk. d. u. 2 ó. 15 p.) *Bánffy* Dezső báró miniszterelnököt a király ma délután két órától fogadja kihallgatáson.

Széll Kálmán Bécsben.

Budapest, január 23. (Érk. d. u. 2 ó. 30 p.) Itt mindinkább erősen tartja magát a hír, hogy *Széll* Kálmán a királynál kihallgatáson volt. A kiváló politikus *Bánffy* báró miniszterelnök tudtával ment Bécsbe, miből azt következtetik, hogy remény van a békére. A képviselőházban telefonon folyton tudakozódtak Bécsbe hírek után.

Erdélyi Antal meghalt.

Budapest, január 23. (Érkezett délután 2 óra 15 perczkor.) *Erdélyi* Antal királyi tanácsos a tudomány egyetem irodagazgatója ma reggel 66 éves korában meghalt.

A Dreyfus-ügy.

Budapest, január 16. (Érk. d. u. 2 ó.) Párisból telegrafálják: *Valsin Esterházy* ma jelenik meg a semmitőszék előtt, hogy vallomást tegyen. Több hírneves tudós is elvonult ma tanukép a semmitőszék színe előtt. A *Figaro* a mai számában föl hív minden jó franczia hazafit, hogy Franciaország érdekében eleve is hajoljon meg a semmitőszék döntése előtt.

Válság Belgiumban.

Budapest, január 23. (Érk. 2 ó. 50 p.) Brüsszelben a király és néhány miniszter közt a választási reform kérdésében nézeteltérések merültek fel, minek következtében a miniszterelnök és a közmunkaügyi miniszter beadták lemondásukat. Valószínű, hogy a kabinet többi tagjai is követni fogják társaik példáját.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzártá mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

A Gönczy-egyesület „Githen”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán es pénteken haladó csoport.

— **Jekelfalussy tábornok kltüntetése.** *Jekelfalussy* Lajos tábornokot, a ki évek óta állomásozik Debreczenben, 6 Felsőgea a honvédségi V. kerületi parancsnokság vezetésével bizta meg. A kiváló főtiszt így Debreczenből elköltözik új állomáshelyére Székesfehérvárra.

— **Uj kazánvizsgáló mérnök.** A kereskedelemügyi miniszter *Kreitzer* Balázs mérnököt Debreczen és Hajdúvármegye területére, kir. kazánvizsgáló-biztossá ki-nevezte. Az új kir. biztos hivatalát átvette s az esküt ma tette le a főispán kezébe.

— **A Csokonai-körből.** A Csokonai-kör, szokásos téli felolvasó estéi ismét beköszöntenek e hó végével. Az első estély a Bika disztermében lesz január 30-án hétfőn este 7 órákor gazdag műsorral. *Szinyei* Gerzson, a sárospataki főiskola tudós tanára, mint vendég fog ismeretterjesztő felolvasást tartani *Géresi* Kálmán elnöki megnyitója után. A zeneszámokat *Rácz* Károly zenekara (a Csokonai-indulóval), a főiskolai zenekör és a debreczeni dal-egylet fogja szolgáltatni; városunk előkelő társadalmának egyik kedves alakja, *Szabó* Gizella kisasszony pedig vig monológ előadásával fogja gyönyörködtetni a Csokonai-kör tagjait és vendégeit. A felolvasó ülés után társasvaesora és rögtönzött tánc lesz *Rácz* Károly muzsikája mellett s az élvezetesnek ígérkező estély bizonyára nagy számban fogja csoportosítani városunk intelligens közönséget. A Csokonai-kör tagjai belépti díjat ezuttal sem fizetnek, nem tagok belépti díja 1 korona. — A megnyitó estély után sűrűbben fognak következni a felolvasó ülések ép úgy, mint tavaly.

— **Áthelyezett gazdasági tanár.** A földmivelésügyi m. kir. miniszter, dr. *Vedrődy* Viktort, a debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet, s dr. *Nyiredy* Jenőt, a keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézet vegytani tanszékének tanárát, a szolgálat érdekében t. évi szeptember hó 1-től kölcsönösen áthelyezte.

— **Meghívás.** A városi tisztviselő nyugdíj ellenőrző bizottságba a szabályzat értelmében 3 tisztviselő tag választásának megejtése végett 1899. Január hó 24-én kedden d. u. fél öt órákor a városháza nagytanács-stermében gyűlést tart.

— **Páholybérlok figyelmébe.** A szinidény második felére egy alsó vagy középpáholy kerestetik albérlébe lehetőleg „C” napra. Értesítések a szerkesztőségbe küldendők.

— **Az orvos gyógyszerész egyesület közgyűlése.** A debreczeni orvos gyógyszerész egyesület szombat este Kenézy Gyula dr. elnöklété mellett közgyűlést tartott. Gyűlés után az „Angol-Királynő” éttermében az egyesület sikerült bankettet rendezett.

— **A kerékpár sebesültje.** Nagy Sámuel színházi kellekes ma délelőtt a színház előtt biciklijéről leesett s karját eltörte. Sárváry Gyula dr. részesítette az első orvosi segélyben.

— **Kinevezések.** A pénzügyminiszter Dobozy Ede pénzügyi segédtitkárát és kataszteri helyszínelési becsőbiztost a debreczeni kataszteri helyszínelési felügyelőséghez pénzügyi titkárrá, Magyar Károly pénzügyi fogalmazót ée kataszteri helyszínelési becsőbiztost a debreczeni kataszteri helyszínelési felügyelőséghez pénzügyi segédtitkárnak nevezte ki.

— **Részvénytőke emelése.** Az alföldi takarékpénztár részvénytársaság, vasárnap délelőtt a kereskedelmi akadémia dísztermében rendkívüli közgyűlést tartott Dr. Medve Kálmán elnök az ülést megnyitván, előadta, hogy a kedvezőtlen pénzügyviszonyok dacára, a részvénytőke 100.000 frttal fölemelése sikerült és az új kibocsátású részvények jegyezve vannak. Ezt a tényt annál nagyobb örömmel konstatálja, mert az új kibocsátású részvényeket, mind helyben sikerült elhelyezni, amiben az intézet iránti bizalmat és fokozott érdeklődést s támogatást látja kifejezve. Kérte a közgyűlést, hogy az alaptőke fölemelése által szükségessé vált alapszabályok módosításához hozzájáruljanak szíveskedjenek. Az új alapszabályok egyhangulag elfogadták. Az ülés az elnök elterelésével véget ért.

— **Uj rendőrkapitány.** Báró Felitzsich Berthold főispán a Sztárek Ferencz elhalálozásával üresedésbe jött nyíregyházi rendőrkapitányi állásra Básthly Barna eddigi gazdasági tanácsost nevezte ki.

— **B-Ujfalu Vásártere.** Még a november havi közgyűlésen határozta el Biharvármegye közönsége B.-Ujfalu község kérelmére, hogy a község északi részén levő vásártérrel az állomás felőli részre helyezik át; most a m. kir. kereskedelemügyi miniszter az időközben beérkezett két felebbezés elutasításával a jelzett közgyűlési határozatot jóváhagyta. A miniszter leiratát tudatták B.-Ujfalu község elöljáróságával.

— **Tavaszi.** Éz az, nem lehet tagadni. Kék ég, mosolygó napsugár; az asszonyfejek lenge, könnyű kalap. Nincs hideg egy-egy csipetnyi sem. A gyerekek szedgetik a kuczkókból a csigákat; milyen édes multság lesz azokkal játszani majd az aszfalton! A mandula fák, ezek a hiszékeny, könnyelmű jószágok rügybontásba kezdenek már. Még néhány olyan nap, mint a tegnapi s hófehér szép vi-

— **Asszonyok összeesküvése egy polgármester ellen.** Miskolcon f. év január 1-én miniszteri jóváhagyással új adót hoztak be, 1 krt egy üveg szódavízre. Ez az új adóteher sehogy sem tetszik a nép asszonyainak. 65 aláírással ellátott levelet küldtek a polgármesterhez, a melyben öt teszik felelőssé az új teher behozataláért, valamint sok más bajért. Elhalmozzák szemrehányásokkal és végül azzal fenyegetőznek, hogy abban az esetben, ha az év végéig „új rendet” nem fog teremteni, akkor több ezerre megerősödvé összeesküvést forralnak és nemcsak a polgármestert, hanem „még a városi rendezkedőket meg a városháztéren levő urakat is” ki fogják pusztítani.

lággal köszöntgetnek felénk nyájasan. A redakció papirkosara pedig telik, egyre telik, nyögő, epedő tavaszi versekkel, melyek mind Ő róla szólnak, kinek haja ében. az ajka pedig szamóca. Ebred a kikelet, ébrednek a szívek. Közeleg az ibolyanyitó szép tavasz. Ez az; — nem lehet tagadni.

— **Agyonlőtt csábító.** A kiewi udvari színház kulisszái mögöl Maloff asszonyról és Jussaroff Rossinról, akik az odaváló közönség kedvencei, az utóbbi időben furcsa pletykák szivárogtak ki. A haraszt ugyan nem zörgött szél nélkül, de ez még nem lett volna baj, ha a pikáns történet el nem jut Maloff urnak a felszarvazott férjnek a füleihez. Maloff — ki a pétervári színház rendezője — az első hírvétele után tüstént Kiewbe utazott, a hol felkereste felesége csábítóját és agyonlőtte. A gyilkos férjet elfogták.

— **Ellopott ház.** Fura dolog esett meg nemrég Strausz Vilmos ügynökkel. Ellopák a házat. Strausznak Budán az alsó-hegy-uteza 52. szám alatt kisebb földszintes háza volt, ahol nyáron lakott. Tavaly is ott nyaralt s kora ősszel beköltözött Rottenbiller-utezai lakásába. Strausz telkét a főváros most ki akarja sajátítani. Felhívta tehát Strauszt, jelentse be, mit kér telkéért. Strausz bejelentette, még pedig külön a telek és a ház árát. A házról azonban a mérnöki hivatalban nem tudtak semmit. Kimentek a helyszínére és Strausz ur nagy meglepetésére — a ház eltűnt. A szomszédokat kérdezték meg s azok elmondták, hogy szeptemberben kőművesek jöttek s annak rendje és módja szerint lebontották a házat. A mikor végeztek, az anyagot kocsin elhordták. Körülbelül egy hétig tartott a bontás s a szomszédok azt hitték, hogy a háztulajdonos bontotta le. Nem is mertek arra gondolni, hogy szélhámoság legyen a dologban. A kőművesek pontosan jöttek és mentek és nem hitte senki, hogy egész héten idegenek garázdálkodnak. Strausz ur beleegyezett, hogy a főváros csak a telket fizesse meg. A házat a rendőrség utján keresi.

— **Veszedelemes tolvaj.** Veszedelemes tolvajt kerített kézre két éber s ügyes rendőr Véghe András s Sóvágó Gábor. Évek óta lopkodják a vágóhid közelében elvezető csatorna levezető csöveiről a rezet. A rendőrségnek minden ébersége dacára s nem sikerült a tettest kézrekeríteni. Tegnap éjjel a fenti két rendőr volt szolgálatra beosztva a vágóhidhoz. Ők is lesbe álltak annál inkább, mert pár nap előtt is felfeszítették a csatornát s nagy mennyiségű rezet loptak el. Nemsoká vártak. Tizenkét órakor megjelent az éj sötétjében egy szürös alak s a csatorna mentén helyet foglalva, fessegetni kezdte a csatornát. A két rendőr óvatosan melléje került s elfogták. A tolvaj Tóth András napszámos beösmerte, hogy régebben üzi a lopást s a lopott rezet Klein Márton kis-piacz-utezai szatócsnak adta el. A rendőrség letartóztatta a tolvajt s megindította ellene a nyomozást.

— **A kőműves-sztrájk.** Tegnap délelőtt ismét tanácskozásra gyűltek össze Kiskassán a sztrájkoló kőművesek. A rövid ideig tartó gyűlésen Gáll István elnök és Nánássy Lajos bizottsági tagok szólaltak fel, mindketten kitartásra és a sztrájk folytatására szólították fel az egybegyűlteket. A sztrájkolókat azt hiszik, hogy rövid időn belül sikerülni fog — követeléseik fenntartása mellett — az építő mesterekkel kiegyezni.

— **Szociálisták mozgolódása.** Balványban a szociálisták titokban ismét szervezkednek, s e célból éjjelenként titkos gyűléseket tartottak. A csendőrség lázító lapokat, iratokat és nyomtatványo-

kat talált s konstatálta, hogy a most már Hódmezővásárhelyen megjelenő „Földmívelő” című lapot erősen terjesztik a félrevezetett nép között. A vármegye alispánja azonnal táviratilag a legerélyesebb intézkedéseket rendelte el s megtette a szükséges lépéseket a csendőr őrség megszorítására.

— **Malálos szerencsétlenség.** A magyar államvasutak debreczeni pályaudvaruál vasárnap hajnalban vezetés kimondatott szerencsétlenség történt. A vasúti tolató munkások hajnali 4 órakor a tolatással voltak elfoglalva. Nagy Antal 18 éves tolató volt a jeladó s egy több kocsiából álló tehervonatot akart összekapcsolni a mozdonyval. Jelt adott a távolabb álló mozdony közeledésére s mikor a mozdony az ütközőhöz ért, Nagy Antal meg a mozdony és a tehervagons között állott s kiakart ugrani. A mozdony még mozgásban volt s Nagy oly vigyázatlanul ugrott ki, hogy a mozdony hamutartója magához kapta. Nagy a kinos helyzetből szabadulni nem tudott, a mozdony alá került s a legsúlyosabb természetű sérüléseket szenvedte. Kezei, lábai eltörték, melle összezuzódott s belső sérüléseket is szenvedett. Első orvosi segélyben Kerekes Lipót dr. orvos részesítette, kinek intézkedésére később a kórházba szállították. Nagy Antal sérülései olyan veszedelmesek, hogy aligha marad életben.

— **Letartóztatott kereskedő.** A debreczeni kir. törvényszék úgy látszik erélyes kézzel akar belenyulni azokba a csődügyekbe, amelyek a debreczeni piacon mostanában gombamódra szaporodnak. Alig nyílik meg egy-egy nagy reklammal kezdett üzlet, — néhány hónap múlva beáll a krach, mindjárt az első vagy második váltólejártnál fizetéképtelenséget jelent a kereskedő ur s csődöt kér maga ellen. Van rá eset, hogy se pénz se áru. Legalább ilyen formán történt Kanengieszer Sámuellel és fiával Jenővel, a kiknek „öregmü” kereskedésük volt a Bádagos utezai handlé soron. — Kanengieszerék ellen e hó 19-dikén csődöt nyitott a törvényszék s tömeggondnokul ifj. dr. Kovács József ügyvédet nevezte ki. Harmadnapra, szombaton d. e. a cég főnökét, az öreg K. Sámuellel váratlanul előzetes letartóztatásba helyezték csalárd bukás büntette miatt, — még ugyanazon nap követte a börtönbe Jenő fia is, akire csak késő este tudtak rátalálni. Az ügyet a vizsgálattal megbízott Nagy Kálmán törvényszéki jegyző vezeti.

— **Jelentés a szegényházból.** Roncsik Lajos kulturtanácsnok, a városi szegényház felügyelője terjedelmes jelentésben számolt be a szegényház múlt évi állapotáról s ezt a jelentést tegnap adta be a tanácshoz. A közsegélyre szoruló szegény nép ellenszenvé lassankint megszűnik e humánus intézet iránt s most már örömezt jelentkeznek fölvetelre, amit a szegényházban tapasztalt jó rendnek, emberies bánásmódnak lehet tulajdonítani. 1897. végén 99, 1898. végén pedig 107 lakója volt az intézetnek. Egész év folyamán 142 volt a gondozottak száma, 91 férfi, 51 nő. Közülök 140 helybeli, 2 idegen, Meghalt 17. — Az élelmezés 9026 frt. 93 krba került; s ebből 988 frt 51 kr. térült meg. Folyton emelkedik az intézeti konyhakertészet és a szegényházi lakók egyéb munkájának jövedelme. A kertészet 710 frt 37 kr. bevételt hozott; ebből 107 frt 61 krt a szegényeknek fizettek ki munkadíj fejében. Tollfosztásból 162 frt 80 kr. a nem

rég meghonosított kosárkötésből 14 frt 10 kr. folyt be; amabból 54 frt 26 kr. emeből 4 frt 70 kr. fizettetett ki a szegényeknek. A szegényház összes bevétele, — tulnyomólag alamiznaváltságból — 14,592 frt 48 kr. volt; — a kiadás 12957 frt 73 krt tett. Maradvány 1635 frt 15 kr. Takarékpénztárban van 10602 frt 19 kr. amelyet 4676 frt kölcsön terhel. Az intézet imaházában két hetenkint tartatniskottref. istentiszteleteket a környékbeli lakosok tömegesen látogatják s ez vallás erkölcsi tekintetben figyelemreméltó, örvendős jelenség. A felügyelő tanácsnok nem mulasztja el hálás köszönetét fejezni ki *Hajdu Zsigmond* püspöki titkár, *Bélteky Lajos* s. lelkész és *Kovács József* kántornak, akik az isteni tiszteletnél mindig szívesen végezték a szent szolgálatokat. Megemlékezik a jelentés azokról a kegyes adakozókról is, akik a szegényház imaházát felszerelték. *Lengyel Imre* és neje *Szabó Mária* szószéket, egy bordó urasztali terítőt, *Márk Endre* fiszharmoniumot, 10 bibliát, 10 zsoltárt, *Roncsek Lajos* és neje *Walter Irén* ezüst urvasorai kelyhet, *Kiss Aron* püspök 60 db. imakönyvet, *Kiss Lajos* szegényházi gondnok és neje *Beke Ilona* himzett urasztali terítőt és 3 db. himzett szalvétát ajándékoztak.

x **Elvesztett** vasárnap délelőtt 12—1 óra között, *Batthányi utca* 18 ik számtól *Varga-utca* 14 ik számig egy (fekete) Tula női óra, mely hármass rövid lánczonnal ennek végén *Hit*, *Remény* s *Szeretet* függelékekkel, függött. A becsületes megtaláló kéri: ezt *Batthányi utca* 18. sz. a. az udvarban, *Gyulay Istvánné* nak átadni, hol 5 frt jutalomban részesül.

Törvénytörés.

* **A Miklós—Szabó ügy folytatása.** Annak az országsszerte nagy szenzációt keltett bünpernek, amelyet *Szabó József* miskolci lakos pár évvel ezelőtt indított *Miklós Gyula* volt borsodi főispán ellen a bodvavölgyi viczinális vasut engedélyezésénél állítólag elkövetett visszaélések és csalások miatt, bonyodalmas folytatása következett. A nyilvánosság előtt is meghurczolt *Miklós Gyulának* elégtételt adtak a bíróságok; valamennyi forum felmentette az ellene emelt vádak alul. De azért a pör tovább folyik más alakban és más ezimek alatt, még pedig az alap-pörben delegált *debreczeni kir. törvénytörésnek* adnak újra tömördek dolgot az eredeti pörben szerepelt és egymással azóta folyton harezban álló felek. A folytatólagos pör jelenleg így áll:

Szabó József tejelentette *Miklós Gyulát* hamis vád és rágalmasz miatt.

Pollák Illés, budapesti ügyvéd (a Pesti Hirlap vezércikk írója) ki az alap pörben dr. *Bakonyi Samu* debreczeni ügyvéddel együtt *Miklós Gyulát* védte sikeresen, — bepörölte *Szabó Józsefet* rágalmaszért.

Szaffka Pál miskolci közjegyző hamis vád miatt emelt panaszt *Miklós Gyula* ellen, de pörrel támadta meg.

Szaffka Pál *Szabó Józsefet* is ugyan-
csak hamis vád miatt.

Miklós Gyula viszont *Szabó József* és *Szaffka Pál* ellen indított pört szintén hamis vádért.

Mindeme pörök egyesítetten *Harsányi Gusztáv* vizsgálóbírónak vannak kiosztva, aki az alappör óriási anyagát is előkészítette a végtárgyalásra.

Irodalom és művészet

* **A legérdekesebb hetilap** ez idő szerint kétségkívül a „Rejtelmes Világ”, emez egyetlen magyar lap, mely a modern spiritizmussal foglalkozik. A „Rejtelmes Világ” újévkor már a III. évfolyamba lépett s azóta teljesen újjá alakítva, megbővülve, állandóan igen osinos színes borítékban, több szép képpel díszítve jelenik meg. Legújabb száma két szenzációs fényképfelvételt közöl *Crookes Vilmos*, a hírneves angol egyetemi tanár kísérletezései közben igen sokszor s sokaknak megjelent *King Katie* megtestesült szelleméről; a lap élénk, változatos s gazdag tartalmából pedig a következőket említjük ki: Szervezkedési javaslat (dr. *Dean Clark* után B. M.) — A kísérletezésről (Nérei Ödön). — *King Katie*. (Tóvölgyi Titusz) — Tárca: *Eszmék*, ti földi gondok... (Költemény; *Petrus Jenő*). — Az örökös anyai szellem (Mrs. *Burrows* után br. M. J.) — Egyről-másról (Tud-e hamar egy jó viczcet, vagy a megszorult szerkesztőség.) Tréfás melodráma. — Az atya és elhunyt fia. — A szellemhajó. — *Bismarck* halála és a szomnanbulizmus. — Még szellemhajó. — Egy materializáció a 18. század elején. — Irodalom. — stb. stb. — A „Rejtelmes Világ” kétféle kiadásban jelenik meg. Az egyszerűnek előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr., a finom papirosra nyomtatotté pedig 10 frt, illetve 5 frt és 2 frt 50 kr, mely összeget a kiadóhivatalnak: Budapest, VIII., Üllői-ut 12. sz. (*Müller A.* könyvkereskedése) kell beküldeni, ahonnan kívánatra bárkinek szívesen küldenek mutatványszámot.

* **Herman Ottó könyve.** A magyar írók közt kiváló hely illeti meg *Herman Ottó* né. Előszeregettel játszatja történeteit a magyar társaságban és kedves romantikájába erős érzék vegyül a realis iránt. Új könyvének is, mely most jelent meg a Franklin-Társulat kiadásában, ez a jellemző vonása. A kötet czime első hosszabb elbeszéléséből ered. Az *Ember volt*... megkapó történetében egy erős szenvedély romboló hatását látjuk, míg a többi három rövidebb elbeszélés a lélek-állapotok finom rajzolójára vall. Az író gondnal szőtt meséiben mindenkor figyelni látszik arra, hogy egy a történetben, mint hőseinek cselekvéseiben lélektani ellentétek ne legyenek. Legjobban szereti a szenvedélyek festését, különösen az erősebb, romboló szenvedélyekét. A kötetet kétségtelenül új híveket fog hódítani a jeles tollu író nének. Ára füzve 1 frt 40 kr.

* **Jakab Ödön elbeszélésel.** Az élet a maga derűs és sötét képeivel legtöbb tárgyat szolgálta az írónak. *Jakab Ödön* is tőle kéri új könyve meséit, ezért adta címéül: *Élet*. Ott jár a magyar falu tiszta világában, mint eddig is legtöbb kötetével, a köztük oly nagy sikert aratott *Székely történetek*-kel is. Azoknak az egyszerű embereknek érzései ihletik meg, akiket íróink közül igaz valójukban oly kevesen ismernek. *Jakab Ödön* történeteiben érezzük a magyar föld szűz talaját. A *Szövérdi Miklós*, *Sebestyén Tamásné*, *Pál János*, a szegény beteg *Eszti*ke alakjai onnan sarjadzottak, az író látja őket és fantáziája színes esetjével színezte ki érzéseiket, szenvedélyeiket. De ott is, ahol eltér egyszermászor a falutól, a magyar udvarházak kedvéért teszi csak, ahova szívesen látogathat, hisz ott is minden magyar; az emberek nemes érzéseikkel, egyenes gondolkodásukkal oly elütők a századvég városi gondolkodótól. Ime az író tárgyköre, történeteinek világa. A kik az irodalmi divatok forgatagában jó izlésüket, érzéseik tisztaságát megőrizték: sok gyönyörűséget fognak találni *Jakab Ödön* novelláiban. A kötet *Neogrady Antal* rajzolta szép czimképpel jelent meg és ára füzve 1 frt

CSARNOK.

Az aranyhaju Ceres.

(Történeti vázlat)

Irta: **Tábori Róbert.**

(Folytatás.)

De azért még mindig erősen tartotta magát. Sőt minden tőle telhetőt elkövetett, hogy a büvkörből szabaduljon. Midőn az ötven éves *Dohna gróf* megkérte kezét, csaknem mohón fogadta el a külömben nem igen előnyös ajánlatot. Csak menekülni, ez volt egyetlen gondolatja. A házasság nem jött létre. *Dohna gróf* *Rómába* ment titkos megbízással. Midőn egy év mulva visszatért, már későn érkezett. Az 1786-iki év volt a döntő; augusztus 17-én hunyt el *Nagy Frigyes* és *II. Frigyes Vilmos* lépett a trónra. Alig hogy nagybátyja és elődje holttestének megadta a végső tiszteletet, már ismét ott termett *Schönhausenben* és mindenről megfeledkezve, csupán szenvedélyének élt.

„A király örökké szórakozott” írja *Mirabeau gróf* francia követ *Versaillesben*, „egész életét csupán szenvedélye tölti be, *Vass* kisasszony megérdemli ezen szenvedélyt; soha sem láttam még tisztább és önzetlenebb lényt!” Ezen szavak egy akkori francia ajkairól, méltó feltűnést keltettek *Versaillesban*. Amint egy későbbi levélből kitűnik, maga a királynő a szerencsétlen sorsu *Mária Antoinette* bővebb adatokat kér *Julia* életéből. A követ annyit válaszol: Bővebb adatokat kívánok tőlem? Honnan vegyem? Van-e a sziklából fakadó tiszta forrásnak története? A hajnali pirban született *bimbónak* lehetnek-e élményei? *Vass* kisasszony kétségkívül ritka jelenség, de nincsen benne semmi talányos — ha csak szépsége nem. Olyan egyszerű mint az erény, olyan őszinte mint az igazság. Két héttel később következő szavakkal zárta be rendes tudósítását: „És még egy újdonságot említhetek, mely nélkülözti ugyan a pikantéria mellékizét, de azért nem kevésbé érdekes. Ritka eset a mai világban, hogy egy szép és életkedvelő hölgy erőnek erejével ott akarja hagyni az udvart, mivel a király három év óta ostromolja szenvedélyével. Az elhunyt király már el van felejtve, senki sem gondol egyébre, mint arra: mi fog történni, ha *Vass* kisasszony elhagyja csakugyan az udvart? Most az én nagy újdonságom. A kisasszony három havi szabadságot kért. Ne tessék rosszat gondolni, nincsen szüksége reá!”

Igazi francia fordulat, de azért mégis tanuskodik a figyelemről, melylyel *Julia* minden lépését kísérték.

A végzet gyorsan halad. Aki egyszer a lejtőre jutott, arra nézve nincs több megállapodás. A király szenvedélye folyton növekedett és *Julia* erejét érzé gyöngülni. Tompa megadással nézett a jövő elé. *Rokonai* mindent elkövettek, hogy sorsán nehezsítenek. *Rábeszéléssel* iparkodtak ott arra birni, hogy fogadja el a király ajánlatát és legyen kedvese. Csak egyetlen támasza akadt még pedig nagynénjében, *Vass grófnőben*. Ez utóbbi naplójából — azon időben mindenki naplót vezetett — vehetjük ki, hogy kik voltak *Julianak* legmelegebb tanácsadói. Maga a királynő csak hogy *Lichtenau grófnő* befolyásának véget vethessen, nagyban óhajtott a viszony létrejöttét.

Julia nagynénjének, *Vass grófnőnek* naplójából közöljük a következő naplótöredéket:

1786. december.

Mindenki jogának és köteletségének tartja ezen szerencsétlen ügybe beleavatkozni

A legtöbben meg akarják érteni, miért erőlködik Julia az ellen, mit ők ezer örömmel fogadnának el. Elhiszem önöknek hölgyeim! Nagyon sajnálom boldogtalan hugomat, szörnyű, mint tőri magát az egész világ az ő megrontásán. Tegnap a királynő magához hívatta és nyájas szavakban kérte fel, hogy mentse meg a királyt azon gonosz asszonytól, kit máris a „porosz föld pióczájának“ nevezett el a nép. Első eset, hogy a királynőt nyájas hangon haltottam beszélni, és bizonyosnak mondhatom, hogy nem létezik Julián kívül emberi lény, ki azzal dicsekedhetnék hogy a királynő őt valamire felkérte: „Mit tehetek?“ — kérde a szegény leány és egész teste reszketett a felindulástól. „Legyen az övé!“ — mondá a királynő és egy köny esillámlott szemében.

(Folyt. köv.)

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradi Ödön.** —

(Folytatás.)

71.

E szavakkal elhagyta Mr. Greyt s Archie után sietett.

Még korán jött, hogy láthassa, mikor ez a pályaudvart elhagyta s azóta nem tévesztette szem elől.

Mr. Grey az elfogatási parancsral Loncolnshirébe tért vissza és hallotta Grangertől, hogy Miriám valóban eltávozott.

— Tehát valóban! De ez nem válik hasznára! kiáltá Mr. Grey. Megbeszéltem már a dolgott Monkshovddal s ön vele Londonba megy az elfogás megejtése végett.

— Ki az a Monkshovd? Kérdé Granger s úgy látszott, hogy ez nincs inyére.

— Kollegái egyike, aki doktor gúnyneven ismeretes. Valószínűleg ismeri őt.

— Igen, valóban hallottam felőle. De nem gondolja-e, hogy a dolog az én kezemben is elég biztos? De azért, ha tetszik, Mr. Grey, beleegyezem s azután akkor nem vállalom el tovább felelősséget.

— E férfit ajánlották nekem előljárói — mondá Mr. Grey — én bizom abban, hogy ön akár vele együtt, akár nélküle a leghelyesebben cselekedni. De tudja-e, hol találkozhatnak egymással?

— Mi mindig tudjuk, hol találhatjuk egymást.

— Jó, úgy adjon, akkor nem sokára hozok. Lady Selton már nem lehet messze.

Miután ezt mondta, Grangernek egy 50 frtost nyújtott át.

A rendőr köszönt neki s azután London felé ment. de nem nagyon sietve megkapta ugyanis Archie sürgönyét s választot is neki s azután, mikor magát Londonban jól kipihent és megerősödött, Brookstreet felé ment.

A mint Archie, mikor őt Edvárd Pulteney házába beléptekor megpillantotta, azt hitte, valami baj történt.

— Megkapta sürgönyömet, kérdé.

— Igen — válaszolta Granger, feleltem is reá. Talán tudja, hol van mylady.

— Nem, hála Istennek. A mint őt láttam, Mr. Granger, azt hittem felfedezték.

— Miért hitte ezt?

— Az ön arezából következtem.

— Epen a doktorra gondoltam, viszonzá Mr. Granger nyugodtan s ha erre gondolok, úgy arezom mindég különös kifejezést ölt magára. Nem tehetek róla.

— De mi baja lehet a doktor urnak velünk.

— Oh, ő nem valódi doktor, tudja uram s szerenese rá és másokra nézve, hogy nem foglalkozott a gyógytudományal, mert akkor, mint megrekeverőt már régen felkötötték volna. Sajnos, — közénk tartozik.

— Miért sajnós?

Mert parancsol nekem, felebbvalóm s mindig önmagára gondol, kollegáira a legcsekélyebb tekintettel sincs.

— Veszedelmes ember?

A legnagyobb gazfizkő ki csak létezett. Figyelmeztetem, hogyha egy hoszszu, vékony nyakáig begombolkozott, fekete kabátu s fehér nyakkendőjű embert lát, ki barnás kék remekkel, úgy tudassa ezt azonnal velem, mert ez ő.

— Ugy ekkor már volt hozzá szerencsém, Mr. Granger. Mr. Greyvel beszélgetett a fogadóteremben a vasutnál, a mint oda érkeztem s engem klubbomig követett.

— Ugy, mondá Granger, úgy igaz, hogy Mr. Grey azt gondolja, amit sokan.

— Mit ért ön ezalatt?

— Ugyanarra gondol, a mit Mrs. Dighy nekem mondott.

— S mi volt ez?

— Azt mondta, hogy ön, Mr. Ravel és Milandy szerették egymást s ön Sir Henry rangját és vagyónát óhajtotta örökölni, ezért természetesen óhajtania kellett, hogy a kapitány el legyen téve láb alól.

— Igazán veszedelmes egy asszony. — De nem értem, mi előnyére szolgálhat neki e gyanu.

— Saját érdeke hozza így magával.

— Persze, ez lehet a valódi ok. Most legjobb lesz, ha ön körülményesen elmondja, hogy áll valóban a dolog, mert a doktor és én nehéz küzdelmet fogunk vívni egymással.

Archie minden tartózkodás nélkül elmondta mindazt, a mi Londonba való érkezése után történt. De az Alice Seatonnal való találkozást nem említette.

— Tehát James Miller itt van, — mondá Granger. Mit szóljak ehhez, magam sem tudom.

S mit szándékoznak vele tenni.

— Itt akarjuk tartani.

Granger fejét rázta.

— Nem, ez nem megy így. Megmaradhat vallomásánál s azt fogja mondani, hogy kényszerrel és fenyegetéssel tartották vissza. Egyelőre kell csak visszatarítani, míg előéletét meg tudakolom, minő viszonyok között élt, mielőtt katonává lett. Mikor gondolja ön, hogy a mylady visszatért.

— Valószínűleg a napokban.

— Ugy ajánlom gondjaiba, Sir. Nekem Mr. Marshovddal van még egy kis elszámolni való s most lesz reá alkalom. Tudnia kell, ugyanis, hogy ő, még mielőtt a rendőrség szolgálatába lépett, ismert egyéniség volt, mindenféle tolvajokkal és csavargókkal volt összeköttetésben

a kik mindenféle titkokba beavatták s a mint aztán hirtelen rendőr lett, természetesen réme lett ezeknek.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A gabona-tőzsdéről.

Budapest, január 23.

Az utolsó évek silány termése következtében a budapesti gabonátőzsdén már megszokták azt, hogy a kész buzában időnkint igen korlátolt forgalom keletkezzék.

De ily nagyon kihalt és esendes, mint mostanában, már régen nem volt az árutőzsde, mert nemesak a készáru, hanem a határidő is kisebb, alig számbavehető áru-ingadozásnak voltak alávetve.

A helyzet most a fővárosban olyan, hogy a malmok a szerfölött kedvezőtlen lisztfogyasztási viszonyok folytán csak kisebb mennyiséget vásárolnak, úgy hogy az elmúlt heti forgalom alig 70,000 méter-mázsa volt.

Minthogy azonban a hozatalok ezzel szemben még gyengébbek: a buza tartja árát.

A határidő piacon mind a két várt várakozó állápontra helyezkedik és mi sem bizonyítja szembetűnőbben a piacz esendőségét, mint az, hogy a főhatáridő a márciusi havi egész héten keresztül 9.47 és 9.52 forint között ingadozott.

Zs. J.

Budapest, január 23.

Buza kínálat gyöngye. Vételkedv korlátolt. Forgalomban 7000 mm. Irányzat kellemesebb, tartott. Egyéb gabonaművekben kevés forgalom. Változatlan. Zab 5-tel erősebb. Időjárás: ködös.

9.50—51

9.35—36

7.92—94

4.84—86

5.88—90

11.95—12.05

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Az írás szava. M. B. Nagyváradra. Lehetetlen történetet mond el. Látszik, hogy nem tanulmányozta eléggé a tárgyat, amelyről ír. Nincs arra példa, hogy a nazarénus öngyilkos legyen, minthogy a hitők egyik sarkalatos törvénye, hogy nem szabad ölni. Aztán az ujonczok között nincs is nazarénus, csak a rezervisták táborában akadnak elvétve. De ezek száma is kicsiny; az egész országban alig lehet huszonöt-harmincz. A nazarénus felekezett az idősebbek közül válogatja hiveit. A husz-huszonöt éves emberek, csak mint „igazulni vágyók“ jelenhetnek meg a gyülekezetben; évek mulnak el, míg a biblia gyakorlati olvasásával megszerzik a hitéletre vonatkozó ismereteket. Folyékonyan, csinosan fogalmaz, de a népies irány legemibb föltételeivel sincs tisztában. A kellő ismeretek nélkül kár az ilyen tárgyat bolygatni, mert nincs abban semmi köszönet, ha felületes dolgokat terjesztene el az emberek jóhiszeműségére utazva.

Kérdezősködő. Nevezett, *Mannheit* urat nem ismerjük. L. A. ur adhat róla bővebb felvilágosítást.

valamint fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)

Ruhák s blonsokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben
(os. és kir. udvari szállító.)

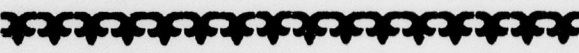
Selyembálszövetek

45 krtól

14 frt 65 krig — méterenként saját gyáraimból

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két	Egy
	levél	
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Órasszámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város szrompón belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőseknei (valláskülönbség nélkül), ha a végzettség a templomban történik		
A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	30	50
Bármely vasuti indóház vagy rakárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Éjeli menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A koscs mellé elhelyezett minden darab mála után 10 kr. jár.		
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövőterembe menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	80	40
Külső barom- és lövésártra oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő órára	40	30
A katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30
A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.		

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Fővárosi szerkesztőségünk:
(szerkesztő: **Kéry Gyula**)
Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.
Telefon: 59-14.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 114. Bérlet 94-ik szám „A”

Ma hétfőn, 1898. január 23-án.

KATONÁK.

Színmű 3 felvonásban. Irta: Tury Zoltán.
SZEMÉLYEK.

Udvardy Ferencz, nyugalmazott kapitány — — — — — Bartha István
Udvardy Pál, fia, főhadnagy Komjáthy J.
Pető Bálint, földbírtokos — — — — — Fenyéri Mór
Zsuzsanna, felesége — — — — — F. Csigaházy Klára
Anna Udvardy Pál felesége { Szabó Irma
Feriike, Udvardy Pál fia — — — — — T. Halmy M.
Veress Ákos, hadnagy — — — — — S. Lévay I.
Brandt, kapitány — — — — — Tanai Frigyes
Gölnitz, hadnagy — — — — — Odry Árpád
Csáky Ferencz

Tölgyfa-szőlőkaró

ezre 14, 16 és 18 forintjával
itt helyben

kapható és megrendelhető

Gaiger Emilnél

Arany János (Kádas)-utca 16. sz.

Ugyisint mindenféle száraz és jó minőségű **tűzifa** ölenként és felvágva mázsánként 53-3-3

Hidvéger Mikály

tűzifa-raktárában.

Faeladás.

Mindenféle cölökre alkalmas tölgyfák 10-től 80 centi, nyárfák 10-től 120 centi és szilfák 10-től 60 centi vastagságban **eladó.**

Értekezhetni felőle **III. ker., Honvéd-utca 62. sz.** 62-1-1

Kiadó bolthelyiségek.

Az „Angol Királynő” mellett Kossuth-Batthyány-utca sarkán lévő emeletes ház alatt

3 bolthelyiség kiadó.

Egy bolthelyiség a Kossuth-utcai oldalon a színházzal szemben van; két bolthelyiség pedig a Batthyány-utcai részen.

Értekezhetni a háztulajdonossal az emeleten. 59-2-2

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkívül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A czimtar az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerű naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővítjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.